

m. v., som er ført i Løbet af de 4 Aar, og om den økonomiske Politik, der skal føres i den kommende Valgperiode. Valget bør ikke komme til at staa paa Spørgsmaalet, om en Minister i Kampens Hede har brugt et Brev, som man maa beklage er blevet brugt. Efter den Erklæring, Statsministeren i Dag er fremkommet med, agter vi af Hensyn til hele Lovgivningsarbejdet og til, at der kun er faa Maaneder til Valget, at stemme imod den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Rode.

Det forekommer mig dernæst, at der ingen Grund havde været for det konservative Folkeparti til at anmasse sig med en Dagsorden her i Dag. Det konservative Folkeparti kunde have taget den Stilling, efter at Statsministeren havde udtalt ikke at kunne modtage den af det ærede Medlem Hr. Rode stillede Dagsorden, at stemme denne ned og begrundet dette netop med Hensynet til, at man stod midt i Lovgivningsarbejdet, og at det vilde være uheldigt paa dette Tidspunkt at afbryde det, da man jo alligevel om faa Maaneder skal spørge Vælgerne. Men det har altsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel, som var de Konservatives Ordfører, ikke ment. Om denne Dagsorden, som jeg altsaa mener ved denne Lejlighed er et Udslag af Lysten fra konservativ Side til at stille Dagsordener, ønsker jeg at udtale, at den Del, der siger, at Tinget afviser ethvert Forsøg paa partipolitisk at udnytte Landmandsbank-Situationen, billiger jeg ganske, ligesom jeg ogsaa billiger det Afsnit, der udtaler, at Tiden er inde til positivt Arbejde for Landets økonomiske Stilling. Men naar der i Begyndelsen af Dagsordenen slaas saa kraftigt an, at der siges, at alle Forlangender om nye Oplysninger i Landmandsbank-Sagen skyldes Ønsket om at udnytte dem overfor politiske Modstandere, vil jeg ikke tillægge saadanne Krav disse Motiver, og jeg kan derfor ikke stemme for den af det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede Dagsorden. Jeg mener, som sagt, at der var ingen Grund til dens Fremkomst, og jeg mener endvidere, at de Oplysninger, som maa være nødvendige for Folketinget til Bedømmelse af Landmandsbank-Katastrofen, har Folketinget i Henhold til den Debat, der førtes ved Landmandsbank-Reorganisationen og Nedsættelsen af Bankkommissionen, Krav paa. Jeg vil haabe, at Ministeriet ikke sidder dette Krav overhørigt, og jeg mener, at hvis der rejses Krav, som gaar ud paa at bringe Oplysninger frem, som det høje Ting endnu ikke har faaet, da bør disse Krav opfyldes.

Det var den Beslutning, Tinget tog den Gang, og man kan derfor ikke trække saa skarpe Linier op, som det ærede Medlem Hr. Pürschel gør i Begyndelsen af sin Dagsorden.

Holstein: Den af de Radikale foreslaaede Dagsorden udtrykker jo Mistillid til Justitsministeren. Min Mistillid til den højtærede Justitsminister i Landmandsbank-Sagen har længe været stor, saa stor, at den ikke ved det i Gaar passerede har kunnet blive stort større, end den var i Forvejen. Hvis denne Debat derfor kun drejede sig om hans Overtrædelse af sine Ministerpligter i Landmandsbank-Sagen, vilde jeg selvsagt stemme for den foreslaaede Misbilligelsesdagsorden. Men naar den højtærede Statsminister gør Sagen til et Kabinetsspørgsmaal, saaledes at Striden nu drejer sig om Statsministerens Person, saa er Stillingen for mig en anden. Jeg ønsker ikke at give Partiet Venstre den ringeste Chance for at opnaa en gunstigere Valgsituation, end det fortjener, ved at det skaffer sig et Paaskud til at forcere den politiske Situation to Maaneder før det ordinære Valg. Regeringen bør paa ingen Maade slippe for at faa sine politiske Gerninger diskuteret til Bunds her i Salen, før Vælgerne faar Ordet. Jeg ønsker, at Ministeriet skal konfronteres med Vælgerne med sine Medlemmer netop saa kompromitterede, som de er. I Aar og Dag har dette Ting jo maattet finde sig i at møde den Statsminister, der paa sin Samvittighed har Erklæringen af 9. Juli og 3 Landmandsbank-Rekonstruktioner af en saadan Art, at de i et hvilket som helst andet parlamentarisk styret Land for længst vilde have fældet deres Mand og gjort ham til en politisk død Mand. Arten af den højtærede Statsministers Forseelser i denne Sag skal jeg tillade mig at komme nærmere ind paa under Tillægsbevillingslovens Behandling, det er ikke Stedet her.

Naar Statsministeren imidlertid trods de 37 Aars parlamentariske Erfaring, som han var saa stolt af at henvise til i Gaar, har vist saa lidt personlig Takt og parlamentarisk Velanstændighedsfølelse, at han ikke har fundet det mest passende at gøre Hr. Tyge Rothe Følge, men fortsætter, som om alt for hans Vedkommende var i den bedste Orden, saa forekommer det mig, at den simpleste Retfærdighed kræver, at han kommer til at tømme sit Landmandsbank-Bæger til Bunds, og jeg vil ikke i mindste Maade ved at stemme for en Dagsorden, som jeg i og for sig billiger, give ham en Lej-